

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI, ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre 2 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK

hetenkint egyszer, vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG:

Selyem utca, 202. szám hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

KIADÓHIVATAL:

Szikes Antal könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek, hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklő közlemények küldendők.

„Nyiltér”-ben egy sor közlési díja 10 kr.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Egyes szám kapható Szikés Antal könyvkereskedésében.

A szövetkezetekről.*)

Az a sok helyes és nem helyes eszme, melyek a hazai ipar fejlesztésére itt és ott felmerültek, mind azt a jóakaratot jelzik, a mely a létező bajokon segíteni vágy.

Ezen eszmék közül kívánok egyet kiemelni, a mely meggyőződésem szerint egyike a legüdvösebbeknek, és a legkönnyebben életbeléptethetőeknek; nem új, de nem is oly nagyon régi, hogy fejtegetni felesleges volna.

Ez a szövetkezetek eszméje.

A ki magát elhagyja, azt az isten is elhagyja; azért az iparos osztálynak is legelső sorban önmagára kell támaszkodnia s helyzetének javításában a legeslegelső mentő eszmének az önségélynek kell lennie. Am kívánjuk, hogy tegye meg az állam is, a társadalom is a magáét. Követeltük a jó ipartörvényt, most pedig követeljük a törvény végrehajtását, követeljük a szakképzettség állami fejlesztését, a zsenge ipar védelmét a hatalmasabb, kifejlettebb külföldi iparral szemben; kívánjuk nem létező iparágak meghonosítását, támogatását; követeljük, hogy az állam az állami felszereléseket hazai iparral fedeztesse. stb. stb. Ehhez jogunk van! A társadalomtól is megvárhatjuk, hogy legalább egyenlő esetben elsőbbséget ad a hazai készítményeknek a külföldiek felett; sőt az sem túlzott kívánság, ha a hazafiságra hivatkozva akkor is óhajtjuk a hazai gyártmányok és készítmények pártolását, ha az az idegen jobb és szebb, mert hisz a külföldi ipar is fokozatosan fejlődött s

* Részlet a szarvasi „Iparos Körben” f. évi ápr. 3-án tartott előadásából. Szerk.

ha azt akarjuk, hogy a miénk is fejlődjék, segíteni, támogatni kell azt; megvárhatjuk kereskedőinktől is, hogy csupa kényelemből és rossz szokásból, ne adjanak előnyt az idegennek a magunké felett s ne azt, hanem a közvetíték a magunkét nagy közönség között.

De midőn ezt kívánjuk, ne essünk abba a hibába, hogy csak mástól várjuk a segítséget, magunk pedig összetett kezekkel várjuk a jobb jövőt. Rendkívül sok teendő vár az iparosokra magokra is, melyeket csak lelkesedéssel és kitartással lehet üdvösen eajntézni.

Nézetem szerint legelső teendő a társulás, és pedig nemcsak egy irányban, hanem minden irányban való társulás. Egy vesszőt a gyermek is ketté törhet, de ha sokat fogunk egy csomóba, a legerősebb férfiú sem képes azt eltörni. Így van ez mindennel!

Panaszkodnak, hogy drága a hitel. Igazuk van 8-9%-es pénzzel a kisiparos nem sokra mehet. A vagyontalanok munka erején és munkaképességén kívül az olcsó pénz volna a legnagyobb segítsége; holott a drága pénz, a nagy percent, megemésztí azt a kis hasznót is, a mit szorgalmával képes volna elérni ebben a kedvezőtlen, nyomászó időben. Nos hát szövetkezni kell; kölcsön szövetkezeteket kell létre hozni a jobbmódnak segítségével.

Drágaságról beszélnek. Azt mondják, hogy a nyers anyagot drágán kapják, s alig egy két percentjök van a feldolgozásnál. Vevők, megrendelők hiánya miatt is hangzik a panasz. Nos hát szövetkezzenek! Alakítsanak anyagbeszerző s elárúsító szövetkezeteket!

Manap szövetkezés nélkül semmi téren nem boldogul a gyenge, de legkevésbé az ipar terén. A nagy tőke megessi a kis tőkét, a gyáripar felfalja a kisipart, ha ez nem védekezik. Erre való a szövetkezet.

De ne gondolja senki, hogy csak az ipar terén mutatkozik a pangás, hogy csak az iparosok vannak rossz helyzetbe. Nincs az a foglalkozás, üzlet, mely manap virágoznék, hacsak itt-ott kivételes kedvező helyviszonyok nincsenek. Hiszen a földmivelő, kereskedő épen úgy panaszkodik, mint az iparos. Sőt épen onnan kell a jelenlegi bajokat származtatnunk, hogy a földmivelés van válságban. És pedig nemcsak nálunk, hanem Angol, Francia, Német, Olaszországban, Ausztriában egyaránt.

(Folyt. köv.)

Városi közgyűlés.

Szarvas város képviselő testülete a múlt kedden közgyűlést tartott. Legelső tárgya a megyétől változtatás végett visszaküldött három rendbeli szabályrendelet volt, melyek közül az elsőben az a változtatás tétel, hogy a napszámokra a megye véleménye szerint túl magasra szabott városi adója 60 krra szállított le; a másodikban, mely a lakosítási díjakról szól, a napszámok lakosítási díja 10 frtban (előbb 15 volt megállapítva), az iparosoké 20 frtban (előbb 25 volt) a kereskedőké 30 frtban (előbb 40 volt) állapított meg. A harmadik szabályrendelet melyben a megye a városi rendőrök fizetését kívánta felemeltetni az eddig megállapított fizetések helyett, nevezetesen a közrendőrök 150 frtról 200-ra a tizedesét 200 frtról 300 frtra, — változatlanul hagyott.

Élénk vita tárgyát képezte néhány lakosnak mint volt városi földbérletnek, az a kérelme, hogy miután a

TÁROZA.

A modell.

(Elbeszélés.)

(Folytatás és vége.)

A fiatal festőnek csinos műterme volt. Több képének vázlata már készen állott és látható is volt egynek kivételével, melyet az előre bejelentett nő látogatók szeme elől eltakarta. Diána istennőt ábrázolta az, amint a vadászat hevében leple vállairól leomlik, s feltáru a harci vágytól pihegő kebel. Gyönyörűen volt megalkotva az egész alak, de mit ért, ha az alakra illő főt, fenséges, isteni főt, találni nem tudott.

Mikor a két nő belépett, az ifjú arczán kiült az önkéntelen meglepetés. Majd elkialtotta örömeiben: „Ez az, ez a fő, melyet oly régóta keresek.”

Szinte átszelleműlni látszott értelmes arcza, midőn munkájának nekiült. Ha Vilma nem lett volna annyira elfogódva, tán észre is vette volna, mily hosszán, mily rajongással pihen arczán a festő szeme. Az öreg néni kének bizonyára nem kerülte el figyelmét.

A képnek napról napra való fejlődésével együtt fejlett a festő szívében is egy édes érzés. A kép egy-egy jellemző vonással, a szív az érzésnek egy-egy új arnyalatával gyarapodott mindennap.

Mikor egészen kész volt, a megszólalásig hasonlított az eredetihez azzal a különbséggel, hogy a festő belélehelvén az esetben a saját csapongó szívét, a festett arczáról élet, boldogság sugárzott le, míg a valódi-ira a gond s a lélek messzejáró kalandozása vetett árnyat

Az utolsó találkozásnál kikérte a festő magának azt a szerencsét, hogy már legalább ne az ő, de a Vilma kisasszony lakása előtt vehessenek búcsút. Vilma szabódott, köszönté, sőt félig-meddig vissza is utasította. A festő azonban nem hagyta magát oly könnyedén elriasztani; látszott rajta hogy sok mondanivalója volna.

Oldalához szegődött, s egy ideig sok-sok bohóságot fecsejtett össze a művész életből; egyszerre azonban melege, érzelmessé vált hangja majd szenvedélyesen tört ki: „Vilma kisasszony — kiáltá — ha csak egy szikrányi szeretetet érez irántam, fogadjon el örökös rabjának; engedje meg, hogy árnyként kísérhessem lépteit egész életemen át, tegyen boldoggá, mert én kimondhatlanul szeretem!”

— Nagyon fájalom — mondá Vilma egész nyugodtan — hogy minden kérését meg kell tagadnom, sőt határozottan föl kell kérem, hogy hozzám ily érzelmekkel ne közeledjék, mert nekem vőlegényem van, akit én öszintén, szívből szeretek.

E szavakkal tova sietett, nem hagyva magát többé beérni.

Az ifjú festő pedig busan tért haza; olyan kihaltan tetszett neki az a műterem hogy ő már nincs, s nem is lesz benne többé. Eszményének képe előtt leborulva halkán monda: „Legalább így lesz az enyim örökké, legalább így nem fogsz idegen kézre kerülni soha, soha.”

A bájos női alakhoz festett fő remekké tette az egész alkotást, úgy hogy a festő örömmittasan omlott le előtte, s nem tudott eltelni a nézésével. „Bámulni fognak, győzni fogsz, élni fogsz” — mrmolá ujjongva.

Eljött az őszi tárlat ideje. A sok vonzó kép közül mégis a vadászó Dianának volt a legtöbb nézője sőt a kritika is igen elismerőleg nyilatkozott róla. Az ifjú festő boldogan hallgató a közönség elismerő nyilatkozatait a gyönyörű eszményi arczól; hogyne, hiszen a lélek öntötte ő abba a képbe.

Egy vasárnap délután Havasi Sándor is karjára ölté szép menyasszonyát, s a városligeti sétából jövet a műtárlatot megnézni jött kedvük. Bementek. Egy kép előtt hosszán megállottak, már amint vagy jelen, vagy jövődő boldogságukat olvashatták ki belőle.

Egyszer csak egy képhez értek, mely előtt sokkal többen állottak, mint a többi előtt.

Mi a világ csodája lehet az? Bizonyosan valami kevésruhás kisasszony! — tréfálódott a vőlegény.

— Ugyan ne beszélj ilyeneket, Sándor csitítá őt durczásan Vilma.

A kép előtt ő is megáltak. Egyszerre néztek rá, egyszerre változott el színök, egyszerre törölték meg szemüket, mintha súlyos, gyötörő álmom nehezült volna pilláikra. Egyszerre éreztek inogni lábuk alatt a termet, s táncolni sorba a képeket, nézőket és nap sugarat. És egyszerre fogóztak egymásba, de a nő az gyengébb volt, az egy éles sikollyal összerogyott. Sándor gépiesen nyult utána. Még nem ocsúdott föl a bódító zibbadtságból; meg se látta még, hogy egy fiatal ember udvariasan emelé föl az alélat, s biztató szóval aggodó arccal kísérte a legközelebbi pamlaghoz.

Ő csak nézte, egyre nézte azt az arcot. Olyan, olyan ismerős volt az neki: egészen az a ragyogó szem, fényes homlok; egészen az a piczi, rózsás ajak, azok az aranyszőke fürtök! De aztán lejjebb azok acsupasz gömbölyű karok, az a fedetlen váll, pihegő kebel!

Háromszor is megdörgölé szemét, de a kép csak újra ott volt, sőt úgy látszott, mintha leszállva a keretből mosolygó arccal, ölelő karokkal közelegne feléje. Még a hangját is hallja: „Ölelj meg, csókolj meg; lásd milyen szép vagyok, minden szem csak engem néz, s én mégis csak a tied vagyok; nézd érted piheg a keblem, csak érted.”

Aztán egészen mellette esdövé, kérelmővé válik a hang, amint az karját megfogva lágyan suttogja: „Jer, Sándor, jer innen, menjünk haza.”

De ő szikrázó szemekkel nézi vissza és durván eltaszítja. Aztán — bár a sikolyát is hallani véli, bár szinte tántorogni is látja — elrohan.

A lángoló arczu ifjú pedig újra visszavezeti a pamlaghoz a sikoltó nőt, ki olyan most mint az élő halott, mint a megtört lilium.

Ő, a gyenge nő tért előbb magához, s bár még maga sem tudta megfejtetni, hogy jött az ő arcza arra

kataszteri felmérésének szerint az általuk bérelt föld utóbb kevesebbnek, 123 hold helyett csak, 125 és 800 ölnök találtatott, nekik bérvisszatérítés állapították meg; e kérelem azonban végre azzal utasított vissza, hogy folyamodóknak a város e differencia fejében már a most kívánt összegnél nagyobb összeget, mint szerződésileg rájuk rótt pénzbiroságot, elengedett, s azzal a különbözetet a folyamodók javára kiegyenlítetté.

Végül dr. Zsilinszky Endre egy 1884-ik évi közgyűlési határozatot olvasván fel, melyben Kis Mihály indítványára kimondatott a földművesek számára egy gazdasági tanfolyammal összekapcsolt felső népiskolának városi költségén való felállítását, s a bíró utasított az akkor éppen elintézés alatt levő vasuti garanciaügy kedvező eldöntése után szakértők meghallgatása mellett terv és költségvetés készítésére és előterjesztésére: kérdést intéz, hogy vajon ez ügy érlelése céljából, nevezetesen a földműves osztály fejlesztésére, szakszerű művelésére annyira szükséges földműves iskola felállítására történt-e már valami lépés? Mielőtt a bíró felelt volna a hozzá intézett kérdésre, Havtár Dani városi képviselő szakértően fejtegetve a felső népisk. közti különbséget, s panaszkodva mily nagy erhei vannak a városnak és a népnek s ecselelve, mily kedvezőtlenül oldatott meg a városra a garancia ügye, (!) nem kívánja e súlyos időben az iskola felállítását. A felszólalók közti többszöri szavaltás és helyreigazítás után a bíró azt a választ adta, hogy eddig nem történt semmi a földműves iskola ügyében s magától nem érzi magát feljogosítottnak a kezdeményezésre, hanem kívánná, hogy a legközelebbi városi közgyűlés indítaná az iskola felállításának ügyét.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS
a
„SZARVASI LAPOK”
IV. évfolyamának II-ik negyedére.
Előfizetési ár:
Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre 2 frt, 50 kr.
Negyedévre 1 frt, 25 kr.
Gyűjtőknek 5 előfizető után egy tisztelet-példánnyal szolgálunk.
A „Szarvasi Lapok” kiadó-hivatala.

Ujdonságok.

— **Meghívás** *) A szarvasi „Szabadelvű Párt” ma, vasárnap, ápril hó 17-ikén délelőtt az istentisztelet után a „Bárány” vendéglő termében a lakuló gyűlést tartja, melyre az ezen párthoz sorakozó választópolgárok meghívottnak. Szervező bizottság.

*) Lapunk nem lévén politikai lap, nem áll semmiféle párt szolgálatában hanem meghívásokat, hirdetményeket vagy egyéb közérdekű közleményeket, a közönség érdekében minden párttól egyaránt szívesen fogad Szek.

a csunya képre, aggódó szíve azt sugta neki, hogy mereven álló jegyesét el kell innen vezetnie, el messze messze; maga sem tudja miért, de érzi, hogy el kell, el messze a képtől.

Oda támolygott, s az ellökte őt; durván eltaszította őt, elrohant, s a körülötte állók olyan furcsán néznek rá, némelyik gunyosan is mosolyog. Miért oh édes Istenem, miért? Hát olyan rosszat tett ő, hogy le hagyta magát festetni! Hiszen ő nem tudta, hogy erre a csunya képre teszi az a gonosz ember. „Ah! bár ne hallgattam volna a néni szavára — nyögé kínosan — s tenyerébe rejté arcját.

— Térjen magához, kisasszony, biztató az ifju.
— Nem, nem — kiáltá ő — hagyjon el maga rossz lelkű, gonosz ember.

Hirtelen föluggrott és kietett a teremből. De már az utcán érezte, hogy alig van jártányi ereje, hogy a feje zúg, lélegzete elfulad, s szíve görcsösen szorul össze; s ő majd lerokad.

Valaki megfogta a karját. Olyan jól esett ez most neki, mert érezte, hogy magában most nagyon, nagyon gyámoltalan.

— Bocssáson meg, hogy oly nagy fájdalmat okoztam a festménnyel — szólalt meg hirtelen a karját tartó ifju, s szemében köny csillogott. Isten látja lelkemet, hogy nem vagyok rossz, s hogy csak a szeretet, a nagy szeretet hajtotta rá. Azt akartam, hogy a világ is bámulja, csodálja azt a leirhatlan szép arcot, mely csak festve lehet az enyém. Én magam megyek fölvilágosítani, sirva kérlelni meg völegényét.

— Menjen, oh menjen! suttogá a lány, s nem húzta ki a karját. Mondja meg, hogy én őt szeretem, nagyon nagyon szeretem. Menjen, kérem, vagy . . . ne, ne menjen, hiszen ő nem szeret már engem, elökött, elhagyott, elment.

Egy percze megállott, teste reszkedett, s arcját lázas pir futá be.

— **Az orosházi kaszinó** vigalmi bizottsága f. évi ápril hó 16-án, szombaton az „Alföld” szálloda nagytermében hangversenyt és táncmulatsággal egybekötött kaszinói estélyt rendezett.

— **Meghívás.** A szarvasi ág. h. ev. egyház mindazon tagjai, a kik az új, sérelmes egyházi adókules tárgyában fellebezést, és a magyar egyház érdekében kérelmet ohajtanak intézni az illetékes hatóságokhoz, tisztelettel meghívottnak értekezletre a Benka-féle iskolába ma, vasárnap, du 2 órára. Több iparos.

— **Az orosházi iparos ifjak** önképző és segélyző egylete* husvét másodnapján 10 éves fennállásának emlékére ünnepélyt rendezett. Az ünnepély programja a következő volt: I. Összejövel, a helyi és vidéki egyletek és testületek által az egylet helyiségében, délután fél 2 órára. II. Indulás a helyi és vidéki egyletek és testületek ktszeretében nagys. Veres József orsz. gyűlési képviselő úr s az egylet tiszteletbeli elnöke lakására s innen Lehoczky József r. k. h. plebánus ur lakására és az „Alföld” szálló nagytermébe, hol az ünnepély tartott. III. Egyleti elnök ur megnyitó beszéde. IV. Alkalmi ének, előadva az egylet dalkara által. V. Alkalmi beszéd nagys. Veres József ur által. VI. Alkalmi beszéd főtiszt. Lehoczky József ur által. VII. Zárlatul, ének az egylet dalkara által. Ez alkalomból este zártkörű táncestetélyt is rendezett. A táncestetély sikerült. (Az első négyest 38 pár jártá). Ugyanennek emlékére az egylet elhatározta, hogy mostani tisztviselőinek arczképeit, valamint a dalkára és a bálbizottsági tagokéit is terme számúba megszerzi.

— **Főispáni intézkedés** folytán, miután úgy a megye alispánja, mint a megyei h. főjegyző az orosházi és szeghalmi járásokban megejtendő fősorozáson távol lenni kénytelenek, a megyei II-od aljegyző pedig mint tisztjelölt, a népfelkeltési tiszti tanfolyamra behivatott, nehogy az így eltávozott munka erők elvonatása által a közigazgatás folytonossága megakasztassék és lehetetlenítessék; de meg miután a megye főispánja is éppen ez időszak alatt távol kénytelen lenni a megyétől, a megye alispánjának, illetve a megye helyettes főjegyzőjének távolléti idejére Nagy Károly megyei árvaszéki elnök bizott meg az alispáni teendők végzésével, ugyan ez időszakra a főjegyzői teendők ellátásával pedig Fabri Sándor gyomai helyettes főszolgabíró lett megbízva. A gyomai helyettes főszolgabírónak a központon való elfoglaltatása alatt, tekintve hogy járásából elvonatása különben is rövid ideig tart, a főszolgabírói teendőket és így a kihágási ügyeket is a gyomai szolgabíró fogja végezni. Ezen intézkedésekből kifolyólag nagyon természetes, hogy a megyei árvaszéki elnöki teendők Ujfalu Dezső árvaszéki elnök, mint helyettes elnök által nyerne elintézzést.

— **Husvét ünnepe Gyulán**, mint minden évben, — ha az idő kedvezett — úgy az idén is Megváltónk feltámadásának örömmünnepe alkalmából az ajtatos hívek ezrei körmenetet tartottak a nagytemplomból kiindulva fel a megyeháza utcáján, megkerülve a m. takarékpénztár épületet vissza a városháza utcáján, a mikor is az érintett lakházak és középületek ablakai pazarul kivilágítva, egyes helyeken Jézus feltámadását ábrázoló

transparent, míg a gyógyszerárak és a városháza ablakai különböző színű bengali tűzfénnyel járultak az ünnepély emeléséhez. Ünnepe másodnapján pedig a kis gyermekek körmenete következett a kis leánykás házakhoz, hol is a rózsavíz, piros tojás jártak a főszerepet, ez ártatlan kis mulatság, a locsolódás, e vidéken még mai napig is divik, habár nem oly mértékben mint éviüzedekkel ezelőtt, a mikor a felnőttek is kedvencz szórakozást találtak a szép nem leöntözésében, a mely mondhatni ma már inkább hogy helyi szokást, egyes vidékeken nem is ismernek.

— **Iskola látogatás Szeghalmon** *) Mártius hó 29 én tartatott meg Szeghalmon az ev. ref. iskolákban az esperesi vizitáció. N. Szilágyi Márton ur f-gyarmati lelkész helyettesíté Nt, esperes urat, ki az utak járhatlansága miatt felre eső községünket nem kereshette fel. Nt, Szilágyi Márton ur fényesen kitüntette paedagogiai jártasságát s alapos, kifejtő kérdézőködségeiből világosan kitűnt, hogy valamikor ő is tevékeny harczosa volt a népnevelésnek. Mindenik iskolában kellő rend, fegyelem és szakszerűség constatáltatott. r. l.

— **Vizbe fut Szeghalmon** *) márt. 30-ikán Bán Nagy József földműves, ki szülőjében munkálkodván, vizet akart meríteni a Berettyóból. Azonban véletlenül bele bukott s a kiáradt folyóból — segítség nem lévén közel — nem tudott kimenekülni. Holttestét csakhamar kifogták s a legnagyobb részvét mellett temették el.

— **A szeghalmi I. temetkezési egylet** *) f. hó 3-án tartá nagy választó gyűlést. Elnök: Nt. Tatár János, alelnök: Türoczki Endre, pénztárnok: ifj. Mező Sándor jegyző; Bencze József.

— **Agyonlőtt testvér.** Velki Pál Tomcsányi urasági béresnek apr. 10-én két fia játszadozott töltött fegyverrel mikor egyszer csak az idősebbnek kezében a fegyver elsült s a 10 éves György halálosan tanalva összerogyott. A halál csak később következett be, mikor a városba hozták a szerencsétlen fiút. Az eset — a gyászos, véletlen eseteknek számát szaporítja.

— **27 napig a Körösben.** Lapunk olvasói emlékezni fognak még Baginyi Pálné megrendítő esetére, a ki mult hó 19-én láz-rohamban, a Körösbe vetette magát. A megrendítő eset óta 27 nap telt le, míg végre apr. 14-ikén, a beállott apadással kiszabadult holtteste a hullám-sírból. A holttest teljesen épnek látszott s nem indult a feltalálás reggelén feloszlásnak. Most már a sír ölében nyugszik a gyászos véget ért anya, hová még az nap délutánján óriási néptömeg részvete mellett lön kikisérve. Négy kis árvájának, férjének s gyászoló családjának mély bánatát enyhítse a szánalom és részvét, mely minden felől nyilvánul.

— **Pályadíjak.** A szarvasi ev. egyház a torony fedetése tárgyában 3 tervnek jutalmaztatást határozta volt el, mihez képest a presbyterium az első díjat (40 frt) Rohoska Pál építő mesternek, a másodikat (30 frt) „Isten segits” jelige alatt beadott terv készítőjének Vidlicska Miklósnak, a 3-ikat (20 frt) András János építő iparosnak rendelte kiutalványozni, miután ily rendben

*) Halmozott közlemények miatt előző számainkból kisorsult Szek.

— Elhagyott, elment, vissza sem jönn többet, nem, nem jönn, én ismerem őt, én tudom . . .

Itt elhaltatott; hazáig nem is szolt, csak nézett merően, s hagyta magát vezetni be egészen a szobájába. Ott lerogyott a dívánra, s hagyta sírni Irmát, s beszélni az ifjut. Tétova volt a nézése, s lázas a pihegése.

Egyszerre aztán föluggrott, megfogta az ifju kezét és szeliden a szemébe nézve mondá: „Menjen és mondja meg neki, hogy csak maga szeretett engem, de én csak őt, mindég őt.”

Sándor pedig már ott állt az ablak alatt.

Mikor az utcán magához tért volt, s gondolatait lassan rendezni kezdé! első perczen a fékezhetlen harag, a szerető sziv feltékeny fúriája ösztökléte. Majd azonban csendesült, mentegetni is kezdte, hogy az a festő tán csak az utcán, tán csak az arczképét látta, s Vilma nem is tudja, hogy lefestették; hiszen azért döbbsent meg, azért meredt úgy a képre.

Most már fájt neki, hogy magára hagyta, sőt úgy rémlett neki tán el is lökte.

Szívének jobbik fele győzött, s ő sietve indult vissza a műcsarnokba, s miután mennyaszonyát már ott nem találta, — onnan a Rózsza utczába.

Az egész uton az aggodalom marcangolta a szívet: hátha rosszul lett, s nem akadt, aki hazavezesse, s ő, ő a völegény magára hagyta. Nagyot ütött a homlokára!

A lakás elé érve első dolga volt betekinteni az ablakon.

Nagyot dobbsant a szíve az örömtől, amint ott látta állani szerette jegyesét. De ez az öröm egyszerűben elmult, arca elkomorult. szíve elszorult: Vilma egy ifjunak a kezét fogta, egy ifjunak, kinek arcából a boldogságot vélte kiolvasni, egy ifjunak, akire homályosan emlékezni is kezdett.

Most már érteni hitte a dolgot, most már sejtteni vélte az összefüggést a kép és jegyese közt.

— Minek, oh minek jött ő vissza! Minek kellett ezt látnia! Inkább vesztette volna el a szeme világát, csak róla, az ő ártatlan arczáról ne kellett volna megtudnia, hogy hazug volt minden gondolata, minden vonása.

Elcsüggedése azonban csak pillanatig tartott aztán a düh, a romboló düh ingerelte. Beakarta zúzni az ablakot, s bekiáltani, hogy hazug vagy, aljas vagy, olyan a lelked, mint a szines kendő; aztán odavágva a gyűrűjét beszaladni az éjszakába, hisz az is olyan sötét, mint az ő komor lelke.

De nem! Ez kevés volna Szentől szembe kell ezt elmondania!

Lerohant a lépcsőn, föltépte az ajtót, s már huzta a gyűrűt, már megakart állani, hogy kiöntse a lelke keserűségét, mikor egyszerre két ölelő kar fonódott a nyaka köré, egy lázas ajak tapadt az övére hosszán, szenvedélyesen, s aztán egy búvós hang lehelte fülebe „Sándor, édes Sándor, ne menjel többet, ne hagyj el többet.”

Ki akart bontakozni, de valami édes varázs tartá őt fogva, s készte arra, hogy visszatapasztva ajkát kiszijja belőle a lelket, melyre azt akarta az imént mondani, hogy olyan, mint a szines kendő.

Az ifju festő meghatva állott ott, s mikor a nő kimerülten roskadt a pomlagra, megfogta a zavarodott férfi kezét, s szinte zokogva rebege:

— Becsulje meg, oh tisztelje, imádja ezt az anygalt, ki úgy szereti önt, ahogy csak egy égi lény szerethet; nekem pedig bocssásk meg mindketten, hogy festményemmel annyi fájdalom okoztam mindkettőjünknek.

Sándor őszintén rázta meg a feléje nyujtott kezét, hisz a szerető sziv könnyen feled.

Mondannm sem kell, hogy kölcsönös magyarázatok után az ifju festő lett a Havasi pár legjobb barátja. A Diána kép azonban ott függ a műtermében, s a már férfitá lett festő most is áhitattal szegi rá szemét és halkan suttogja: „Enyim lesz örökre, örökre.”
IRSAI JÓZSEF.

voltak az ország építészeti szakértő által leküldött „műszaki” véleményben ajánlva. Az építés maga rövid időn belül megkezdődött s a pályázók ajánlataik benyújtására fel fogtak hívatni.

— **A szarvasi szabadelvű párt,** a képviselő választások közeledtével elérkezettnek látván az időt arra, hogy újra megalakuljon, a husvéti ünnepek másodnapján értekezletet tartott, melyben megállapították, hogy apr. 17-ikén d. e. 11 órára a párthoz tartozó választó polgárok össze fognak hívatni szervezkedés végett. Megállapodás történt arra nézve is, kik lesznek ajánlandók a pártnak elnökül, végrehajtó bizottsági elnökül és alelnökül, jegyzőül s bizottsági tagokul, végre pedig országos képviselő jelöltek. Ez ügyben azonban végleg a mai pártgyűlés fog határozni.

— **Posta- és táviróhivatal egyesítése.** A m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium f. év január hó 15-én 178 sz. a. kelt rendelete értelmében a táviróhivatalok a postahivatalokkal egyesítendők. Ennek tényleges keresztül vitele a helybeli táviróhivatalnál f. év október hó 24-től fog eszközöltetni.

— **Választási mozgalmak Gyulán.** Husvét első napja reggelén falragaszok hirdették, hogy a délutáni vonattal érkezik Gyulára Orbán Balázs báró az 1848-iki függetlenségi elvek ismertetése czéljából s az ünnep másodnapján délelőtt 11 órakor a „Király” vendéglő előtti teregen szónoklatot fog tartani. Délután meg is érkezett s a vaspályánál a választó (és nem választó) polgárok száza is üdvözölték. Kisérletében voltak Jancsovics Emil mint a gyulai függetlenségi párt elnöke, Dr. Berényi Ármán ügyvéd és Hajóssy Ottó a gyulai függetlenségi párt képviselőjelöltje. A kijövetnél Jancsovics Emil fogadta rövid üdvözlő beszéddel a bárót, ki szinte röviden felelt menydörgős hangjával, kiemelve azt, hogy ő mint az országos függetlenségi párt központi végrehajtó bizottságának küldötté jelent meg a bércezes hazából (Erdélyből), hogy itt a szabadság, egyenlőség és testvériség már rég elhíntett magvából már csak nem terebélyessé nőtt szabadság fájának mindinkább szaporodó eseménét szaporítsa. A kölcsonos üdvözlések után a több százakra menők kísérete mellett gyalog vonult be a vendég Jancsovics Emil ügyvéd lakására. Alig pihente ki az ut fáradalmait, kölcsönös ismerkedése után „apostoli” utjára kelt, hogy látogatást téve a város területén levő összes olvasó körökben — pár óra alatt, csak nem az egész várossal megismerkedjék, nevezetesen németvárosi, az újvárosi, az oláhvárosi, a nagymagyarvárosi olvasó körökbe, hol mindannyi helyt egy-egy alkalmi beszédet is tartott. Az első napi apostoli utjának végpontja a „Király” vendéglő volt, hol tiszteletére banquet rendeztetett, melyen körülbelül 400-an vettek részt. A felköszöntések sorozatát az ünnepelt nyitotta meg, éltetvén Kossuth Lajost, utána Jancsovics Emil, Dr. Berényi Ármán, Dobay János polgármester, Finta Ignác, Homolya István, Rácz János rector, Kutas Balint ref. segéd lelkész és még többen szóltak, míg nem az estebéd éjféli felét véget ért.

Ünnep másodnapján reggel 8 órakor Orbán Balázs, Jancsovics Pál alispán és Jancsovics Emil ügyvéd kíséretében a Wenkheim-féle kastély kertbe ment, hol a történelmi nevezetességű gyulai régi várat tekintette meg. Innét a város több nevezetességeinek megtekintése után meglátogatta a megyei muzeumot. Délelőtt 11 órakor körülbelül 3—4 ezer ember lepte el a „Király” előtti tért s várta Orbánt, a ki köcsagtollas kalppal, díszmagyar öltözkében, történelmi nevezetességű karddal az oldalán Jancsovics Emil és Homolya István kíséretében jelent meg a reá várakozó nagy sokaság közé, a mikor is fellépve az előre elkészített emelvényre Jancsovics Emil mint a párt elnöke — a tulajdonképeni pártgyűlést megnyitja s Orbán Balászt a nagy közönségnek bemutatva, jelzi küldetésének czélját és felkéri őt előadandó szónoklatának megtartására.

Egész beszéde alatt a nép lelkesedett s a legnagyobb figyelemmel hallgatta, ki beszédében különösen hangsúlyozta azt, hogy igyekezzenek tömörülni s a czél érdekében a személyes érdekeket félretenni, mert mint hallá, Hajóssy Ottó jelölttel szemben a gyulai függetlenségi párt egy része egy másik jelöltet akar felléptetni, mely körülmény minden bizonnyal az ellen pártiak győzelmét bizonyítaná, hanem tömörülni kell a Hajóssy név mellé. Teljes egy óra hosszáig tartott a szónoklat, 1/4 12 órától 1/4 1 óráig, a mikor ismét Jancsovics Emil a párt elnöke vevén át a szót, ugy a maga, mint pártja nevében hálás köszönetét fejezve ki az országos függetlenségi párt küldöttének, őt éltette, mignem végül Sal Sebestyén, egyik erős párt vezér lépett az emelvényre s a legnagyobb hévvel igyekezett buzdítani a párt híveit; míg nem a párt gyűlés a legnagyobb csendben szétoszlott. Ebéd ideje következvén, Jancsovics Emil, vendége és elvbarátja tiszteletére egy nagyobb szabású ebédet adott, melyen részt vettek: Jancsovics Pál alispán, Jancsovics Péter m. árvaszéki ülnök, Dr. Berényi Ármán ügyvéd, Hajóssy Ottó ügyvéd, a gyulai függetlenségi párt országos képviselőjelöltje, Homolya István polgári iskolai tanár, Duttka Béla ügyvéd, Schmidt József takarékpénztári könyvvezető, Dobay János polgármester és Köhn Dávid urak, míg nem a délután 3 óra felé vég-

ződött ebéd után a báró a vaspályához érkezett, hol már a párt több hívei várakoztak reá, hol ismét Jancsovics Emil mondott a távozóhoz rövidke búcsú szót; aztán felszállva a vonatra, elrobogott Erdély bércezei felé, birtokára. Gyulán időzése alatt meglátogatta volt Göndöcs Benedek apát-képviselő társát is, ki e látogatást neki Jancsovics Emil lakásán viszonzni nem késétt. Míg mind ezek tartattak, addig az ellenpárt sem lehetett féltlenül, ugyanis Orbán szónoklata tartása alatt husvét másodnapján d. e. mintegy 40—50 tagból álló küldöttség Nagy Karoly megyei árvaszéki elnök vezetése alatt tisztelegget a róm. kath. parochián Göndöcs Benedek apát és országgyűlési képviselőnél, felkérvén őt, hogy a jövő választásra is fogadja el a jelöltséget; mire ő késznek is nyilatkozott, kijelentvén, hogy a pártok nagy mezején jövőben is — mint eddig — parton kívüli állást foglaland el. (r. l.)

C s a r n o k.

Tavaszzsal.

Dinya János, dicsőült szarvasi plébános, Endröd hív és jeles fiának, busongó édes szülői leghalásb szülöttjének, testvérei örömeinek, az edesnek, a jónak, az érdemesnek és feljethetetlennek 1886. április hó 5-én történt korahalála kegyeletes emlékeztetül.

Jelige: „Kiket szerettünk, s kik szerettek itten,
Örökre a sirhant nem zárja le;
Mert életünknek atya — a nagy Isten
Nem holtak, ámdé élők Istené!
Bár a halál itt valói készit is minket,
Meglátjuk újra drága kedvesinket,
S kikert szemünkben gyászkönyv rengeder,
Lelkünk lelkekkel egyesítve lesz . . .”

GYÓRY VILMOS

Föl, föl a szívekkel . . . szebb jövőt remélek.
Fenyderés szép tavaszt remél a hív lélek;
Éled körültem az elalélt természet,
Haladó lélekkel az egekre nézek; —
Lelkem eltávozik ama dicső honba,
Mely az alélt földre mostan csókját nyomta.
Ez a szép látomány meggyőzőleg tanít
— Hívén a föltámadt Istennek tanait —
Hogy a „Requiescat” . . . elhangzása után
A hont, honnét lelkünk jöve, meglátjuk ám.
S meglátjuk azokat, kik előre mentek,
Fölszállunk szárnyain a szent szeretetnek.

S tanít a természet szép feltámadása:
— A halandó ember példakép hogy lássa —
Hogy majd a síroknak hosszú éjszakája
Elmulandik egykor az Úr szent szavára.
Földterüld az éj . . . dicső napunk támad . . .
Elnyerjük küzdelmünk bérét: üdvházának!
Sötét porházajok elhagyják a holtak
Ragyogva ébrednek, a kik hívek voltak.
A hiv s jó lelkeknek üdv nappaluk derül,
Örök világosság enyészhetetlenül . . .

BALLA MÁTYÁS.

Gazdaság, ipar és kereskedelem.

A méh-tenyésztés.

(Folyt. és vége.)

Ujabb időben ezen kellemetlenségen segitendők, némelyek — nagyon helyesen — a kaptár falait kettős deszkából készítik s ezen kettős deszkafal közé vastag papírost, ugynevezett padpon-deklit tesznek s a tapasztalás bizonyítja, hogy ily kaptárokból a méhek kitűnően óva vannak az időjárás viszontagságai ellen, míg külső borítéka deszka lévén a külső sérületeknek hatalmasan ellenáll.

Ilyen s ehhez hasonló kaptárokat az ügyes méhészes rendszeren maga készít magának. Ha az ily otthon készült kaptár nem is néz ki oly simán és tetszetősen mintha azt tanult mester készítette volna: az jószágából mitsem von le, csak különben jól legyen az elkészítve. A méhek nem követelnek cifra palotát csak oly lakohelyet, ahol háboritva nincsenek senki és semmi által. Ily kaptárokat készítenek már nagyban is némely helyeken, teszem azt a délmagyarországi méhészes egyletnél, továbbá Kolozsvár és Temesváron a fegyházakban. Kaphatók Kühne kereskedelmi méhtelegen B.-pesten, sőt helyi szükségleteink kielégítésére helybeli egyik derék iparosunk ígérését is bírom olcsó és jó méhlokak nagyban készítésére.

Ilyennek kell lenni a jó Dzierzon kaptárnak. Kiegészítő része ennek a mézpergető. Ez oly eszköz, melynek segítségével a mézzel telt keretekből a méz a röperő segítségével kivethető a nélkül, hogy a lépet elrontanók. Maga a gép igen egyszerű, de leírása — nehogy még hosszadalmasabb legyen — nem bocsátkozom. Több példányban megvan már nálunk s az érdeklődők kevés fáradságába kerül természetben megtekinteni azt. Jó mézlelkor megbecsülhetlen eszköz

ez. Akácz virágzaskor, vagy ha a tisztességes dusan virit, ha a lépeket kipergetjük s üresen ismét a méheknek visszaadjuk, 2—3 nap sőt egyrésze már másnap is újra telve van s újra kivethető s kiüríthető. Volt reá eset, hogy egy hétig tartó akácz virágzasi időszak alatt négy ízben kellett a lépeket kiüríteni, s a méhek mindig újra tele hordták azokat, holott pergetés nélkül legfeljebb egyszer lehetett volna a lépeket kivágni, másod ízben aligha volnának képesek a méhek a lépeket kiépíteni s mézzel megtölteni.

Mindezekből kitűnik tehát, hogy a méhészet mai színvonalán nagyon megerdembli, hogy a helyesen számított földmivelő, iparos s minden olyan ember ki naponként egy kevés szabad idővel rendelkezik, vele foglalkozhat. Az igazi méhészes, a mellett, hogy anyagi hasznot hajt méhészetével, sok oly lélekemelő örömben fog ezen foglalkozás mellett részesülni, amit más téren hiába keres. Avagy a méhek okos, majdnem gondolkodási erőt feltételező munkássága, tisztaság-szeretete, példás társadalmi rendje, anyjuk, királynéjuk iránti hódoló ragaszkodása, ernyedetlen szorgalma, önvédekezésben rettenetlen bátorsága nem-e mind oly tulajdonok, melyek őket a romlatlan kedély előtt kedvesekké s a velök való bánásmódot kellemes szórakozássá teszi?

Küzdjük le tehát a netaláni előítéleteket, a méhszurástól kicsinyes félelmet; ne csüggyesszen bennünket egy meghiusult kísérlet e téren, de megszerezzük a kellő jártasságot, a kellő szakértelmet, javítsuk helyzetünk nehéz voltát azzal is, hogy a méheket állítva szolgálatunkba, általuk szerzettük meg jövedelmünk egy részét. Igaz, hogy eleinte csak krajczárakban fog ezen jövedelem befolyjni, de a krajczárnak folytonos megbecsülése megtermi a forintokat s a példabeszéd azt mondja csak, hogy „Becsüld meg a krajczárt, a forint maga ügyel magára”. BRACOK ISTVÁN.

**Az első magyar általános biztosító társaság.

Somssich Pál elnöke alatt ma tartotta meg közgyűlését. Az előterjesztett 1886. évre vonatkozó zárszámla 1.011.562 frt 37 krnyi nyereséget tüntet ki. A közgyűlés elhatározta, hogy az alapszabályok szerinti levonások után lenmaradó 602.202 frt 60 krnyi tiszta nyereségből osztalékul minden egész részvény után 200 frt fizetessék ki és a 2202 frt 60 krnyi maradvány a jövő évi számlára vezettessék elő. Közhasznú célokra 10.103 frt 65 kr szavaztatott meg, mely összegből 5000 frt a magyar királyi honvéd tiszti övezgyek és árvek segélyellátási intézete javára adományoztatott. A társaság különféle tartalékai tetemesen emelkedtek, mert mint a mérlegből látható, a minden megterhelhetés nélkül elővezetett készpénz díjtartalék a tüz és szállítmányi üzletágban 1.868.785 frt 45 kr, = 75%¹⁰ a az évi készpénzbeni díjbevételek, az életbiztosítási díjtartaléka 11.872.607 frt 52 kr, a részvényesek tulajdonát képező nyereségtartalék 1.980.078 frt 54 kr, az értékpapírok árkülönbözeti tartaléka 286.040 frt 20 kr. bár a társaság tulajdonában levő és névértékükön felül jegyzett záloglevelek és elsőbbségi kötvények 7.715.200 frt értékben csak névértékben vannak felvéve a mérlegben. A tisztviselők nyugdíjalapja az 1886. év végével 463.205 frt 95 kr. és a Lévy-alap 62.269 frt 69 kr. A társaság összes biztosítéki alapja a múlt évben kimutatott 18.028.671 frt 36 krról a lefolyt évben 19.008.987 frt 45 krra emelkedett, mely összegben a társaság birtokában levő és a későbbi években lejáró díjváltók értéke, mely a múlt évben 6.425.037 frt 86 krról 9.785.087 frt 94 krra emelkedett, nincsen belefoglalva. A felügyelőbizottság jelentésének meghallgatása után a közgyűlés megszavazta a felmentést. Az osztalék már e hó 26-tól kezdve kerül kifizetésre. Végül Hajós József igazgatósági tag bejelentette a közgyűlésnek, hogy a gazdák jégkárbiztosító szövetezete megalakult és működését megkezdte, a mit a közgyűlés tudomásul vett.

Meteorologiai észleletek.

Csapadék. Hőmérséklet.

Apr.	Csabán	Szarvason	Csabán	Szarvason
8			10-43	10-3
9			7-23	7-6
10			6-66	7-4
11			8-75	9-6
12			11-57	11-5
13			12-33	13-7
14		ny.	12-07	13-6

Szerkesztői izenetek.

Gy. L. urnak Gy-n. Köszönjük az érdekes és igen bő tudósítást, de sajnálatunkra a részletekből igen sokat ki kellett hagynunk, miután lapunk nem politikai lap.

O. P. F. urnak Köszönettel vettük a közleményeket jó ha előbb kapjuk, de azért a kisebb, kivált sürgős közlemény még pénteken sem jó későn.

Felölös szerkesztő: **Dr. Zsilinszky Endre**

Réthy Sándor eczet-szesz és szikviz gyára.

A közelgő idény alkalmából ajánlja a n. érdemű közönség becses figyelmébe szikviz gyártmányát, mint legjobb üdítő, legolcsóbb és legkellemebb gyógy és borvizet.

A szikviz mint tudva van ma már az orvosi gyakorlatban is igen nagy szerepet játszik az emésztési szervek különféle bajaiban. Azonban éppen e célokra alkalmazva kétszeres fontossággal bír azon körülmény, hogy az alkalmazott gyógyviz minden ártalmas anyagtól ment legyen. Mert a beteg szerveket az esetleges tisztátalanságok iránt igen fogékony lévén ha az alkalmazott víz a kellő vegyi tisztasággal nem bír a várt gyógyulás helyett könnyen ellenkező eredményt érünk el.

Szikviz készítmény úgy szénsavtartalom mint tisztaság tekintetében a vegytani legszigorubb követelményeinek is megfelel mint azt mind azon szakértők akik véleményét e tárgyban kikértem egyhangulag bizonyítják.

Ez azonban azon szigorú figyelem mellett, melyet gyáramban a szikviz ellő állítatik csak természetes. A technikának e téren létező legújabb vívmányai szerint berendezett készülékeim lehetővé teszik azt hogy a szikvizből minden oda nem tartozó idegen alkotórész különösen pedig az ólom (mely legártalmasabb kezdetleges gyári berendezés mellett azonban a leggyakoribb fertőzés) távollattassék.

Az felsoroltak alapján szikviz készítményemet úgy is mint gyógyvizet úgy is mint élvezeti cikket nyugodt lelkiismerettel ajánlhatom a nagyérdemű közönség b. figyelmébe.

Tisztelettel 12-7

Kapható minden üzletben üvegenként 3 kr

Réthy Sándor.

H I R D E T M É N Y.
A szikviz készítményem tulajdonát képező kö-
nyvvezető **FÜRDŐ** minden mellettel együtt
eladó. Bővebb felvilágosítással szolgál
a kiadó. **MIKOLAY AVYAYANOS**, főgym. gondnok.

Hirdetmény.

Egy tökéletesen jó karban lévő, **Clay-
ton és Shuttleworth** jele n y o l c z ó e.
A **gőzcseplő garnitúr** ajánlatik megé-
re a gépek nagy. **Geist Gyula** úr eskői
birtokán bármikor megnevezhető, avéliben
megkeresésre szives felvilágosítással szolgál

MONSZPART GYULA,
számartató.

1-8

(postai Kondorok)

Első magyar általános biztosító társaság Budapestben.

Tűz-, szállítvány- és jégbiztosítási üzlet.

Méreg-számla 1886. december 31-én

TEHER.

VISSZAVONÓK	VISSZAVONÓK	VISSZAVONÓK	VISSZAVONÓK	VISSZAVONÓK	VISSZAVONÓK	VISSZAVONÓK	VISSZAVONÓK	VISSZAVONÓK	VISSZAVONÓK
1885. évi nyereség-számla: ma- radvány I. Tűz- biztosítás. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 499 522 866 fr 70 kr keltett bizosi- lások után valamint a l. évb je- jart díjresztelékkel befolyt díjak 3 837 493 75 levonva: l. díj 307 751 77 viszonyított, 472 245 18 résztelék 575 524 12 1 355 521 07	1885. évi nyereség-számla: ma- radvány II. Szállítvány-biztosítás. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 26410 64 89 14 13 84 28 61 8 451 14 11 561 78 63 756 30 2 023 81 Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 49 420 773 fr 60 kr keltett bizosi- lások után díjak 89 203 97 levonva l. díj 2 023 81 viszonyított díjak 106 77 39 130 58	1885. évi nyereség-számla: ma- radvány III. Jégbiztosítás. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 132 466 1 53 72 270 85 63 756 30 2 023 81 Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 36 667 4 07 62 634 97 42 930 09 63 626 81 03	1885. évi nyereség-számla: ma- radvány IV. Egyéb bevételek. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 13 100 67 230 432 8 53 12 275 8 01 39 162 91 59 379 9 10 140 850 7 89	1885. évi nyereség-számla: ma- radvány V. Értékpapírok. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 10 990 459 34 10 990 459 34 10 990 459 34 10 990 459 34 10 990 459 34 10 990 459 34 10 990 459 34 10 990 459 34 10 990 459 34 10 990 459 34	1885. évi nyereség-számla: ma- radvány VI. Értékpapírok. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 12 062 289 52 12 062 289 52 12 062 289 52 12 062 289 52 12 062 289 52 12 062 289 52 12 062 289 52 12 062 289 52 12 062 289 52 12 062 289 52	1885. évi nyereség-számla: ma- radvány VII. Értékpapírok. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 11 879 10 14 23 82 13 77 45 902 09 37 414 03 12 837 510 35	1885. évi nyereség-számla: ma- radvány VIII. Értékpapírok. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 11 879 10 14 23 82 13 77 45 902 09 37 414 03 12 837 510 35	1885. évi nyereség-számla: ma- radvány IX. Értékpapírok. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 11 879 10 14 23 82 13 77 45 902 09 37 414 03 12 837 510 35	1885. évi nyereség-számla: ma- radvány X. Értékpapírok. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 11 879 10 14 23 82 13 77 45 902 09 37 414 03 12 837 510 35

VISSZAVONÓK	VISSZAVONÓK	VISSZAVONÓK	VISSZAVONÓK	VISSZAVONÓK	VISSZAVONÓK	VISSZAVONÓK	VISSZAVONÓK	VISSZAVONÓK	VISSZAVONÓK
1885. évi nyereség-számla: ma- radvány I. Tűz- biztosítás. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 499 522 866 fr 70 kr keltett bizosi- lások után valamint a l. évb je- jart díjresztelékkel befolyt díjak 3 837 493 75 levonva: l. díj 307 751 77 viszonyított, 472 245 18 résztelék 575 524 12 1 355 521 07	1885. évi nyereség-számla: ma- radvány II. Szállítvány-biztosítás. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 26410 64 89 14 13 84 28 61 8 451 14 11 561 78 63 756 30 2 023 81 Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 49 420 773 fr 60 kr keltett bizosi- lások után díjak 89 203 97 levonva l. díj 2 023 81 viszonyított díjak 106 77 39 130 58	1885. évi nyereség-számla: ma- radvány III. Jégbiztosítás. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 132 466 1 53 72 270 85 63 756 30 2 023 81 Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 36 667 4 07 62 634 97 42 930 09 63 626 81 03	1885. évi nyereség-számla: ma- radvány IV. Egyéb bevételek. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 13 100 67 230 432 8 53 12 275 8 01 39 162 91 59 379 9 10 140 850 7 89	1885. évi nyereség-számla: ma- radvány V. Értékpapírok. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 10 990 459 34 10 990 459 34 10 990 459 34 10 990 459 34 10 990 459 34 10 990 459 34 10 990 459 34 10 990 459 34 10 990 459 34 10 990 459 34	1885. évi nyereség-számla: ma- radvány VI. Értékpapírok. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 12 062 289 52 12 062 289 52 12 062 289 52 12 062 289 52 12 062 289 52 12 062 289 52 12 062 289 52 12 062 289 52 12 062 289 52 12 062 289 52	1885. évi nyereség-számla: ma- radvány VII. Értékpapírok. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 11 879 10 14 23 82 13 77 45 902 09 37 414 03 12 837 510 35	1885. évi nyereség-számla: ma- radvány VIII. Értékpapírok. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 11 879 10 14 23 82 13 77 45 902 09 37 414 03 12 837 510 35	1885. évi nyereség-számla: ma- radvány IX. Értékpapírok. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 11 879 10 14 23 82 13 77 45 902 09 37 414 03 12 837 510 35	1885. évi nyereség-számla: ma- radvány X. Értékpapírok. Az 1885. évi előző készpénz- díjartalék a viszonyított rész- leonszával és minden megterhe- s mellett 11 879 10 14 23 82 13 77 45 902 09 37 414 03 12 837 510 35